

Verhalen Uit De Tien Malen: De Hooiplukker

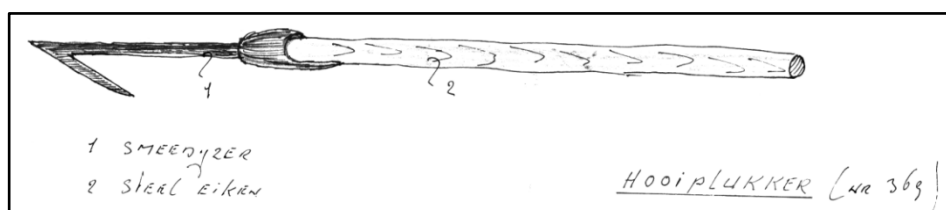
Steven van Hell, tekening: Leen Kool

Het is mijn goede voornemen om af en toe u wat meer te informeren over het vroegere gebruik van sommige der monumenten. In navolging van en in overleg met de heer Esveld onder de titel 'Verhalen uit De Tien Malen'. Deze serie wilde ik graag beginnen om u wat meer te informeren over het vroegere gebruik van de hooiplukker. Over dit onderwerp is al een keer een stukje geschreven door de heer Esveld in het jaarboek 1991.

De hooiplukker werd vroeger echt gebruikt, zo als het woord al zegt, om een pluk hooi uit de berg te plukken. Het is een stukje rond ijzer uitlopend op een scherpe punt. Een stukje voor de punt is er een flinke weerhaak aan het ronde ijzer gesmeed, (lassen was er toen nog niet bij). Aan het andere einde was er de mogelijkheid om een stevige stok er in vast te zetten. Zo leek het wel wat op een harpoen (zie afbeelding).

Hij werd vaak gebruikt, wanneer men een klein beetje of, zo u wilt, een plukje hooi nodig had, bijvoorbeeld voor een zieke koe of een kalfje, of voor de bok! Je zou kunnen denken, waarom al die moeite doen met zo'n apparaat, terwijl je het hooi ook zo uit de zijkant van de berg kon plukken?

Vroeger bestond de voorraad wintervoer voor het rundvee in hoofdzaak uit hooi, dat in een grote berg werd opgeslagen. De

buitenkant van de berg had de functie om het regenwater af te voeren en werd daarvoor, na de hooibouw, keurig afgeplukt en

afgeharkt. Mooi voor het gezicht, maar dus ook van belang voor de afvoer van het regenwater. Wanneer je er aan de zijkant hooi uittrok, maakte je een gat in de beschermende laag, waardoor je de kans had dat het hooi flink inrotte. Dat was natuurlijk niet de bedoeling! Met de hooiplukker trok men het hooi meer uit het midden van de berg. Vandaar de HOOIPLUKKER.

+++